

{comments on} ทุนภายใต้

มนุษย์ทุนติดตัวมาไม่เท่าที่ยอมกัน ขึ้นอยู่กับผลของการกระทำในอดีตชาติ ทุนมนุษย์แบ่งออกเป็นสองทุนใหญ่ๆ ได้แก่ ทุนภายใต้และทุนภายนอก ทุนภายใต้ได้แก่ ทุนทางจิต เป็นทุนดั้งเดิมของมนุษย์แต่ละคน ส่วนทุนภายนอกได้แก่ ทุนที่ได้มาจากผู้อื่นกับทุนที่แสวงหามาเพิ่มเติม เป็นทุนที่ไม่แน่นอน เช่น ทุนทางสังคม ได้แก่ การมีหน้ามีตาได้รับการยกย่องในสังคม

ทุนทางการศึกษา ได้รับการยกย่องว่ามีความรู้

ทุนทางบัญญา ได้แก่ การแสวงหาความรู้ และ นำความรู้ที่ได้มาไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวเองและผู้อื่น

รวมถึงทุนทางทรัพย์สินเงินทอง

มนุษย์ที่เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย ถือว่ามีทุนภายนอกมากกว่ามนุษย์ที่เกิดมาในครอบครัวที่ยากจน แต่ไม่ได้หมายความว่าจะมีทุนภายใต้มากกว่า ทุนภายใต้เป็นทุนที่กำหนดคุณค่าของความเป็นมนุษย์ โดยมีทุนภายนอกเป็นส่วนประกอบที่มีทั้งส่วนให้การสนับสนุนและส่วนที่ช่วยเหลือคุณค่าของความเป็นมนุษย์

สังคมทุนนิยมเป็นตัวกำหนดให้มนุษย์มุ่งเน้นเพื่อแสวงหาทุนภายนอกให้กับตัวเองและครอบครัว โดยเข้าใจว่าการมีทุนมากกว่าจะเป็นผู้ที่เหนือกว่าคนอื่น ต่างแข่งขันกันหาเงินให้ได้มากที่สุดเพื่อจะได้มีชีวิตที่เหนือกว่าผู้อื่น โดยไม่คำนึงถึงความพอเพียงและการแบ่งปัน

ผู้ที่มีฐานะร่ำรวยใช้เงินซื้อทุกสิ่งที่ตัวเองอยากรักได้โดยไม่คำนึงถึงมนุษยธรรม ผู้ที่มีอำนาจจาระในการแสวงหาเงินทอง เพื่อเก็บเงินทองไว้เป็นมรดกให้กับลูกหลาน มนุษย์ที่เกิดมาในครอบครัวเหล่านี้มีโอกาสมากกว่า มนุษย์ที่เกิดมาในครอบครัวธรรมชาติที่ไม่ได้ร่ำรวยและไม่มีอำนาจ ชั้นการศึกษามนุษย์ที่เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย หรือ ครอบครัวที่มีอำนาจจาระ จะมีโอกาสได้ร่ำเรียนสูงกว่า มนุษย์ที่เกิดมาในครอบครัวปานกลางหรือครอบครัวที่ยากจน จึงมีโอกาสที่จะได้ทำงานที่ดีมีรายได้มากกว่า มีโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนหรือผู้นำของสังคม

ผู้นำสังคมในปัจจุบันมาจากกลุ่มผู้มีเงินและอำนาจจาระ

จึงได้กำหนดคุณค่าของมนุษย์โดยใช้ตัวชี้วัดตามคุณสมบัติของกลุ่มตัวเองว่า เป็นผู้ที่มีคุณค่ามากกว่ามนุษย์ในกลุ่มอื่น

เขียนโดย ม.ล.ชัญติ ชนพูน
- แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 13 กันยายน 2011 เวลา 18:13 น.

สังคมได้กำหนดตัวชี้วัดคุณค่าของมนุษย์จากทุนภัยนอกรั้งนี้

๑) เศรษฐี มีเงินทองและทรัพย์สมบัติมาก (ทุนทางทรัพย์สิน)

๒) เจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่ (ทุนทางธุรกิจ)

๓) ข้าราชการระดับสูงหรือนักการเมือง (ทุนทางสังคม)

๔) นักวิชาการ (ทุนทางการศึกษา)

๕) ผู้ที่จบการศึกษาสูงๆ (ทุนทางการศึกษา)

จากตัวชี้วัดดังกล่าว ทำให้มนุษย์ต้องแข่งขันกันหาเงินและอำนาจเพื่อทำให้ตัวเองหรือลูกหลานได้รับ

การยอมรับว่าเป็นผู้มีคุณค่า ผู้ที่ยังไม่ร่ำรวยหรือมีอำนาจจากอาสาพาต้องวิงหาเงินทองเพื่อนำมาเป็นทุนให้ลูกได้เรียนสูงๆเพื่อมีโอกาสแข่งขันกับผู้อื่น เกิดการซึ่งดึงเด่นแข่งขันกันอย่างເօາเป็นເວາタイ ทำให้สังคมขาดความสามัคคี ไม่มีความจริงใจ และชื่อเสียง

มีแต่ผู้คนอยู่รับ แต่ขาดผู้ให้ เห็นแก่ตัว เอาแต่ได้ไม่คำนึงถึงส่วนรวม

มนุษย์ที่ร่ำรวยและมีอำนาจส่วนใหญ่ ไม่รู้จักพอเพียง

ยิ่งรวยมากเท่าใดก็ยิ่งต้องการได้มากกินอีกเป็นเจาตามตัว ไม่มีการแบ่งปันให้คนอื่น แฉลงเอาระริบและฉ้อโกงเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทองและอำนาจที่มากขึ้น ทั้งๆที่อำนาจและเงินทองที่มีอยู่อย่างเหลือเฟือไม่มีวันใช้ได้หมด แต่ก็ยังต้องการหมายเพิ่ม แทนที่จะนำไปแบ่งให้กับผู้ยากจนและชั้ดสน หรือให้การสนับสนุนกับผู้ที่ด้อยกว่า

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชค ชุมพูนพ

- แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 13 กันยายน 2011 เวลา 18:13 น.

มนุษย์ที่มีทุนภายนอกมากจะไม่ได้รับความสุขอย่างแท้จริงถ้าไม่มีทุนภัยในมากพอ ยิ่งแสวงหาทุนภายนอกมากเท่าใด โดยไม่รู้จักความพอเพียง เอาเปรียบไม่รู้จักการแบ่งบันและให้ผู้อื่นบ้าง

ทุนภัยในก็จะลดน้อยลงไปเรื่อยๆจนแทบจะไม่เหลือหรือติดลบ จนในที่สุดความล้มลายก็จะเกิดขึ้นกับตัวเองและครอบครัว

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นตัวชี้วัดทุนภัยในของมนุษย์โดยชัดเจนที่สุด ถ้ามนุษย์ผู้ใดเข้าใจ “เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชด

าริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

”

และได้นำไปปฏิบัติ มนุษย์ผู้นั้นจะเป็นมนุษย์ที่มีคุณค่าอย่างแท้จริง

ม.ล.ชาญโชค ชุมพูนพ